

[Erik Appel.]

forrige kirkelige Udvalg i 1920. Jeg er ikke enig i dette Synspunkt, fordi det gaar uden om Kærnen i Sagen, hvilket jeg i det foregaaende har udtalt mig udførligt om. Skal Spørgsmaalets Løsning fremkaldes paa den Maade, vil det kun ske ad kirkepolitisk Vej derved, at der ved Embedsledighed i et Sogn er et radikalt Flertal i Menighedsraadet, der beslutter sig til at fremtvinge Løsningen. Dette er ikke nogen særlig tiltalende Vej, selv om den under forsat Modstand fra Lovgivningsmagtens Side maa siges at være forsvarlig.

Jeg skal sluttelig indtrængende henstille til det høje Ting nøje at overveje sin Stilling til de i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag fremdragne Spørgsmaal.

Gerda Mundt: Dette Lovforslag har været til langvarig og grundig Behandling i det høje Landsting. Ændringsforslagene der blev stillet af Udvalget og tiltraadt af den højtærede Kirkeminister; det er derfor rimeligt, at der ikke her vil fremkomme nye Ændringsforslag til dette Lovforslag. De fleste af de Lovforslag, som fremsættes derovre, gaar hurtigt igennem her, fordi vi har den Aftale, vi i Øjeblikket har. I dette Tilfælde ligger Sagen noget anderledes.

Jeg har bedt om Ordet, fordi Spørgsmaalet om de kvindelige Præster er blevet rejst. Ingen vil kunne nægte, at naar der er Tale om en Lov, som giver Adgang til Embeder i Folkekirken, er det rimeligt, at dette Spørgsmaal kommer frem og bliver i hvert Fald delvis drøftet. Jeg ønsker at knytte nogle orienterende Bemærkninger til dette Spørgsmaal. Jeg vil straks til en Begyndelse udtale, at jeg ikke har i Sinde at anmode om Udvalgsbehandling og heller ikke at stille Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag, jeg vil tiltræde det i den Form, hvori det foreligger. Vi maa imidlertid være klar over, at de Udtalelser, der er fremsat her i Folketinget, har Bud ikke alene til ærede Medlemmer, men til Folk ud over Danmarks Land, baade ældre og yngre, og de kan ogsaa have Bud til Fremtiden, som vi alle haaber maa forme sig lysere for Danmarks Land end Nutiden.

Jeg hører til dem, der har den Opfattelse, at den Tid vil komme i vor danske Folkekirke, hvor vi faar kvindelige Præster, men efter mit Kendskab til Forholdene i Dag er Tidspunktet dertil ikke kommet endnu. Livet maa gaa forud for Loven. De Afstemninger, der i 1919 blev foretaget af det kirkelige Udvalg blandt Menighedsraadene, viste Flertal mod de kvindelige

Præster, som det ogsaa er blevet nævnt her. Det første Spørgsmaal lød: „Billiger Menighedsraadet, at det ved Lov fastslaas, at Kvinder ubetinget faar Adgang til kirkelige Embeder; hvortil der kræves Ordination paa samme Vilkaar som Mænd?“ Dertil svarede 796 Ja, 5 974 Nej — jeg henviser til det kirkelige Udvalgs Betænkning Side 87 ff. Det andet Spørgsmaal drejede sig om, hvorvidt man under særligt Hensyn til Kvinders fysiske og aandelige Forskel fra Mænd ønskede fastslaet ved Lov, paa hvilke Vilkaar Kvinder med teologisk Embedseksamen fik Adgang til kirkelige Embeder, hvortil der kræves Ordination. Hertil blev svaret 1 122 Ja, 5 472 Nej. Det tredje Spørgsmaal gik ud paa, om Menighedsraadene havde noget at erindre imod, at kvindelige teologiske Kandidater kunde udnævnes til Præster, naar vedkommende Kandidat var indstillet af et Flertal af det paagældende Menighedsraad. Hertil svarede 4 759 Ja, 1 926 Nej. Der var altsaa et overvejende Flertal imod. Jeg gør dog opmærksom paa, at der var 35 pCt., som svarede ja, og det kan have ændret sig, jeg tror ogsaa, det har ændret sig og vil ændre sig i Fremtiden, adskilligt tyder derpaa.

Om selve Sagen ønsker jeg med den højtærede Formands Tilladelse at citere en Udtalelse fra det teologiske Fakultet, fordi man stadig møder den Indvending, at kvindelige Præster er imod Kristi Ord. Om Kvinders Adgang til Tjenestestillinger og Hverv blev det teologiske Fakultet forespurgt af Udvalget angaaende Kvinders Adgang til Tjenestestillinger. Den 13. Februar 1919 afgav det teologiske Fakultet en Erklæring, som jeg gerne vil læse op, den er ikke ret lang:

„Der vil efter Fakultetets Mening ikke — fra alment kristeligt eller særligt luthersk Synspunkt — kunne rejses nogen berettiget principiel Indvending imod, at Kvinder faar Adgang til det præstelige Embede, naar de i øvrigt fyldestgør Betingelserne for præstelig Virksomhed. Men Fakultetet maa mene, at de praktiske Vanskeligheder ved at bestride den præstelige Virksomhed vil for Kvinder være overordentlig store, og der turde være Grund til ved Kvinders Ansættelse som Præster at gaa frem med den største Forsigtighed, saa at det i hvert Fald foreløbig kun blev særlige Præstestillinger, saasom ved Kvindefængsler, til hvilke Adgangen for Kvinder stod aaben.“

Saaledes lød Ordene dengang, i 1919. Saa vidt mig bekendt, har Forhandlingen